

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ προσκυνοῦντες αὐτὸν
Ἐν Αἰγύπτῳ.

Εἰς τὸ βιβλίον τῆς γενέσεως ἀναγινώσκουμεν, ὅτι ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, Ἰωσήφ, ὠνειρεύθη, ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ του ἦσαν εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἔδεναν δεμάτια, καὶ ὅτι τὸ ἰδικόν του δεμάτιον ἐστάθη ὄρθιον, τὰ δὲ τῶν ἀδελφῶν του ἔπεσαν καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

Ἡ διήγησις τοῦ ὄνειρου τούτου καὶ ἄλλου τινὸς, τὸ ὅποιον εἶδεν μετ' ὀλίγον, ὅτι ὁ ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη, καὶ ἔνδεκα ἀστέρες ἔπεσαν καὶ τὸν προσεκύνησαν, διήγειρον κατ' αὐτοῦ ἔτι μᾶλλον τὸν φόβον τῶν ἀδελφῶν του, οἵτινες καὶ πρὸ τούτου τὸν ἐμίσουν, διότι ἦτο ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ ὅχι μόνον τὸν ἐξύδρισαν διὰ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἀπεφάσιζαν νὰ τὸν θανατώσουν, καὶ τελευταῖον τὸν ἐπώλησαν ὡς δοῦλον εἰς τοὺς Ἰσραηλῖτας ἐμπόρους, οἵτινες τὸν μετεπώλησαν ὡς τοιοῦτον εἰς τὸν Πετερρῆν, τὸν ἀρχηγὸν τῶν σωματοφυλάκων τοῦ Φαραῶ.

Ἡ προηγουμένη εἰκὼν παριστᾷ τὴν πλήρωσιν τοῦ ὄνειρου ἐκείνου — Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ φαίνονται πεσμένοι ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν προσκυνοῦντες εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νομιζομένου ἀρχόντος τῆς Αἰγύπτου, τὸν ἰδιοαὐτῶν ἀδελφὸν Ἰωσήφ.

Μᾶς διδάσκει δὲ τὴν ἀλήθειαν τῆς διακηρύξεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὅτι ὁ Θεὸς κάμνει τὰ πάντα νὰ συν-εργῶσι πρὸς τὸ καλὸν ἐκείνων, οἵτινες τὸν ἀγαπῶσι καὶ φυλάττουσι τὰς ἐντολάς του. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ πωλοῦντες αὐτὸν ἐνόμισαν, ὅτι τὸν κατέστρεψαν καὶ ἀγίων σκηνῶν καὶ ἀπολαύσεων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διὰ βίου, ἀλλ' Ἰσα, Ἰσα, αὐτὴ ἡ πρᾶξις των συνήργησεν εἰς τὴν ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ ὑπακοὴ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ἀσφαλίστατον ἐχέγγιον οὐ μόνον τῆς μελλούσης ἀλλὰ καὶ τῆς παρούσης ἡμῶν εὐδαιμονίας. «Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ τὸ νὰ ἀπέχῃ τις ἀπὸ τοῦ κακοῦ σύνεσις!»

Εἰς τὴν λέξιν συγχώρησις ὑπάρχει μαγευτικὴ τις γλυκύτης, ἥτις ἐμφαίνει πᾶν ὅ,τι εὐγενὲς καὶ γενναῖον. Ὅποιαν δ' ὕψηλὴν εὐγένειαν ἀναγγέλλει, ὁπόταν ἐξέρχεται ἐκ τῶν χειλέων τοῦ ἀδικηθέντος, ἢ ἄλλως πως παθόντος ἀνθρώπου, ὅστις περιφρονῶν τὸ ἀγενὲς πνεῦμα τῆς ἐκδικήσεως δὲν ζητεῖ ν' ἀποδώσῃ κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ γαληνιάως καὶ εὐγενῶς κηρύττει συγχώρησιν πρὸν τὸν πταίστην αὐτοῦ, ἂν καὶ οὗτος δυνατόν νὰ διάκῃται λίαν ἐχθρικῶς πρὸς αὐτόν!

Ἀλλ' ἡ καλλονὴ αὕτη τῆς συγχωρήσεως καταφαίνεται εἰς ὅλην αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ Σταυροῦ ἡ ἀγία αὐτοῦ καρδιά ἐξέχεε τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εὐμένειαν. Δὲν ἐπετίμησε τοὺς διώκτας καὶ φονεῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ θερμὴ καὶ τρυφερὰ συγχίνησις διέλαμπε διὰ τοῦ μειδιάματος ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ προσώπου, ἐνῷ μὲ ὀφθαλμοὺς εὐσπλαγχνῶς πρὸς τὸν οὐράνιον αὐτοῦ Πατέρα ὕψους μένους ἐφώναζε, «Πάτερ συγχώρησον αὐτοῖς, διότι δὲν γνωρίζουν τί κάμνουν!»

Δὲν ἀπορρέουσιν ὅλαι αἱ χριστιανικαὶ ἀρεταὶ ἀπὸ τοῦ συγχωρητικοῦ πνεύματος, τὸ ὅποιον ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο παράδειγμα; Δὲν προτρεπόμεθα τὸ ἐξαίρετον τοῦτο παραδειγμα; Δὲν ἐδοξαζομεθα νὰ συχωρῶμεν τοὺς πταίστας μας; «Ἐάν δὲν συχωρῇτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ πταίσματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ Βεθαίως, ἐάν ὑπάρχῃ τι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν, τὸ ὅποιον νὰ κάμῃ τὴν ψυχὴν ἀξίαν τῶν καθαρῶν νὰ διεξέρῃ εἰς αὐτὴν αἰσθήματα ἁγία πρὸς τὸν πλῆσιόν του, τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς συγχωρήσεως — πνεῦμα μεγαλοψυχίας, τὸ ὅποιον ἐκτιμᾷ τὴν εὐτοχίαν τῶν ὁμοίων του, καὶ δὲν ἀρνεῖται νὰ δωρήσῃ εἰς τὸν μετανοοῦντα πταίστην τὸ μόνον δῶρον, ὅπερ ἡ καρδιά του τόσον πολλὸ ἐπιθυμεῖ, τὴν συγχώρησιν.

ΚΑΛΩΝΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀρετῶν αἱ ὁποῖαι ἐξωραΐζουσι τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα καμμία ἄλλη δὲν εἶναι ἀξιεραστοτέρα καὶ ἐπιθυμητοτέρα ἀπὸ τὸ συγχωρητικὸν πνεῦμα. Ἡ καρδιά, ἡ ὁποία δὲν εὐσπλαχνίζεται εἰς τὰς συμφοράς τῶν ἄλλων, ἢ ἀρνεῖται νὰ συγχωρήσῃ τὰ ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως σφάλματα τοῦ μετανοοῦντος, ὅστις ἱκετευτικῶς ζητεῖ τοῦτο, πρέπει νὰ ἦναι οὐ μόνον λιθινὴ ἀλλὰ καὶ ἔσπερμημένη ὅλων ἐκείνων τῶν εὐγενῶν ιδιοτήτων, αἱ ὁποῖαι ὠρίσθησαν παρὰ Θεοῦ νὰ ὑφῶν καὶ ἐξωραΐζουν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ.

«Τὸ ἐξῆς συμβᾶν εἶναι σχεδὸν θαῦμα. Τρεῖς ψυχαὶ σώζονται θαυμασίως ἀπὸ βεθαίου θανάτου, ἐνῷ αἰτιμὸς τις κατασταθεὶς κλέπτῃς ἐν ὥρᾳ κακοῦ πειρασμοῦ, εὐρίσκει τὸν θάνατον ἀντ' ἐκείνων. Πρὸ δύο μηνῶν κάτοικος τοῦ Γενί Μπακτζέ, Ὁσμὰν ἐφέντης, ἐζήτην τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν οἰκίαν του, ἥτις ἀπὸ τῶν χιόνων μάλιστα τοῦ χειμῶνος ἦτο πολλὴ βεβλαμμένη καὶ ἐτοιμόρροπος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κατάτασις του δὲν τῷ ἐπέτρεπε τὴν δαπάνην ταύτην, ἐζήτησεν ἀγοραστὴν διὰ δύο φορδᾶδες ἱμαρετίου (φορδᾶς ὀνομάζεται τὸ δικαίωμα τοῦ λαμβάνειν διὰ βίου καθ'

ἐκάστην δύο ἄρτους ἕκ τινος εὐσεβοῦς κληροδοτήματος,) καὶ εὐτόχῃς νὰ ἐκποιήσῃ αὐτοὺς ἀντὶ 15,000 γροσίων. Λαβὼν τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς χαρτονομίσματα ἐχάρη πολὺ, καὶ ἀπερισκέπτως ἀνεκρίνωσας τὴν τύχην του εἰς γείτονα φίλον, ὅστις εὐθὺς ἐπενόησε νὰ κατασταθῇ κύριος τῶν χρημάτων ἐκείνων. Πρὸ τινὼν ἡμερῶν, λοιπὸν, εἰσῆλθεν οὗτος διὰ νυκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὁσμάν, καὶ διὰ τῆς λάμψεως λύχνου τινὸς εἶδεν, ὅτι τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ὑπῆρχον τὰ χρήματα, ἔκειτο μεταξὺ τῶν κλινῶν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. Πῶς νὰ λάβῃ τὰ χρήματα χωρὶς νὰ τοὺς ἐξυπνήσῃ; Εὐθὺς ἐπινοεῖ τὰ ἐξῆς. Πλησίον τῶν γονέων ὑπῆρχε κοιτὶς, καὶ ἐν τῇ κοιτῇ τέκνον 6 ἢ 7 μηνῶν.

Ὁ κλέπτης λαμβάνει τὸ νήπιον, καὶ τὸ καταθέτει εἰς περιφρακτὸν τόπον πλησίον τοῦ κοιτῶνος· φρονεῖ δὲ ὅτι τὰ κλαύματα τοῦ παιδίου θέλουσιν ἐξυπνίσει τοὺς γονεῖς, καὶ ὅτι οὗτοι θέλουσι σπεύσει νὰ τὸ ζητήσωσι, τότε δὲ θέλει εἶσθαι καιρὸς νὰ πράξῃ αὐτὸς ὅ,τι ἤθελε, μείνας μόνος. Τὰ πράγματα συνέβησαν τῷ ὄντι, ὡς προσέδεν. Οἱ γονεῖς ἀκούσαντες τὰς ἐλεεινὰς κραυγὰς τοῦ παιδίου ἐγείρονται, καὶ ἐξέρχονται τοῦ κοιτῶνος διὰ νὰ τὸ εὗρωσιν· ὁ δὲ κλέπτης ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἀρχίζει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Θεία Πρόνοια ἡγρύπνει· ὁ καιρὸς ἦτο κακὸς, ἀνεμοστρόβιλος δ' ἰσχυρότερος τῶν προλαβόντων ἀνατρέπει τὴν σεσαθρωμένην κατοικίαν, καὶ ἐν ᾧ οἱ τρεῖς κάτοικοι σώζονται, ὁ ἐπιθυμήσας τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας θάπτεται ὑπὸ τὰ τρίμματα. Ἐπεσε νεκρὸς κτυπηθεὶς ἀπὸ δοκὸν καταπεσοῦσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ τῆς ὁποίας καρφίον διετρύπησε τὸ κρανίον του. Ὁ Ὁσμάν καὶ ἡ σύζυγός του δὲν ἐδύναντο νὰ καταλάβωσι τὴν νυκτερινὴν μετὰστασιν τοῦ τέκνου των· ἀλλ' ἐνόησαν εὐθὺς τὸ συμβῆναι, ὅτε, ἀποβάλλοντες τὰ χόματα διὰ νὰ εὗρωσι τὰ πράγματά των καὶ τὰς 15,000 γροσίων, εὗρον τὸν νεκρὸν ἔχοντα ἔτι τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν χαρτονομισμάτων! Ταῦτα πάντα ἐθεθαυώθησαν δι' ἀστυνομικῆς ἀνακρίσεως.»

(Ἐκ τῆς γαλλικῆς Ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.)

Διαγώνισμα μεταξὺ δύο ἀρχαίων διασήμων ζωγράφων.

Ὁ Ζεῦξ καὶ Παρράσιος, δύο ζωγράφοι περιφημοτάτοι, διηγωνίσθησάν ποτε πρὸς ἀλλήλους, διότι φιλονικία ἡγέρθη μεταξὺ των τίς αὐτῶν ἦτο ὁ ἐξοχώτερος.

Οὕτω λοιπὸν ὁ μὲν Ζεῦξ ἐζωγράφησε σταφυλὰς τοσοῦτῃ ζωηρὰς καὶ φυσικὰς, ὥς ἐκτεθείσας, τὰ πτηνὰ ἀπατηθέντα προσῆλθον διὰ νὰ τὰς φάγωσιν. Ὁ δὲ Παρράσιος εἰκόνισεν ἐν παραπέτασμα, τόσον ζωηρὸν καὶ τόσον πρὸς τὸ ἀληθὲς ὁμοιάζον, ὥστε ὁ Ζεῦξ, ὑπερ-

φανευόμενος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σταφυλῶν του, ἡθέλησε νὰ σύρῃ τὸ παραπέτασμα, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ὀπίσθεν αὐτοῦ ζωγραφίαν τοῦ ἀντιπάλου του· μόλις ὅμως ἤπλωσε τὴν χεῖρά του καὶ εὐθὺς ἐνόησε τὴν ἀπάτην του, καὶ ἐξεφώνησεν, — «Ἐνίκησες, ὦ Παρράσιε, διότι ἐγὼ μὲν ἠπάτησα πτηνὰ, σὺ δὲ καλλιτέχνην.»

Λέγεται προσέτι, ὅτι μετὰ ταῦτα ὁ Ζεῦξ ἐζωγράφησε παῖδα κρατοῦντα σταφυλὰς, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πτηνὰ ἦλθον πρὸς αὐτάς, ὀργισθεὶς διὰ τὸ ἔργον του, εἶπε, «Καλλίτερον ἐζωγράφησα τὰς σταφυλὰς παρὰ τὸν παῖδα, διότι ἂν καὶ τοῦτον ἐντελῶς ἐζωγράφιζον, τὰ πτηνὰ βεβαίως θὰ ἐφοβοῦντο νὰ πλησιάσωσι πρὸς τὰς σταφυλὰς!»

—Τρεῖς ἄνδρες κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἀνδρῶν κριτικωτάτων δὲν εἶναι ἐλπίς ν' ἀναφανῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς γῆς· ὁ Ὅμηρος, ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ἀρχιμήδης.

Μῆκος τῶν μεγίστων ποταμῶν τοῦ κόσμου.

1. Ἡ Ἀμαζὼν ἔχει μῆκος	5,400	χιλιομέτρων
2. Ὁ Νεῖλος	5,800	»
3. Ὁ Ὑακ-τσέ-Κιούκ	4,600	»
4. Ὁ Χοάγ-χο εἶτε κίτρινος ποταμὸς (Κίνα) ὁ Μισούρης (Β. Ἀμερικ.) ὁ Ὑενισέης καὶ Ὁδὺς (Σιδηρία)	3,500	»
5. Ὁ Ἀμούρ (Β. Ἀσία)	3,450	»
6. Ὁ Νίγερ (Ἀφρικὴ)	3,400	»
7. Ὁ Μεί-Κίγκ (Μεσ. Ἀσία) καὶ ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος (Β. Ἀμερ.) Ὁ Βόλγας καὶ Λέννας (Ῥωσσία) ὁ Μισσισίπης καὶ Ἀρκάνσας (Β. Ἀμερ.)	3,300	»
8. Ὁ Τσάν-Λουὲν ἢ Σαλουὲν (Ἀσία)	2,900	»
9. Ὁ Λαπλάτας (Ν. Ἀμερ καὶ Δούναβις)	2,800	»
10. Ὁ Ἰνδὸς (Ἀσία)	2,600	»
11. Ὁ Εὐφράτης καὶ Γάγγης	2,500	»
12. Ὁ Ὀρενόης καὶ ὁ Ἐρυθρὸς ποταμὸς (Ἀμερ.)	2,400	»

«Υψῶνα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὰ ὄρη, πόθεν θέλει ἔλθαι ἡ βοήθειά μου;

Ἡ βοήθειά μου ἔρχεται ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.» (Ψαλμ. ραά. 1, 2.)